NAČRTI ZVEZE DRUŠTEV UPOKOJENCEV ZA LETO 1981

Ustvarjalni člani naše družbe

Sredi mesta ima v Knafljevem prehodu prostore Zveza društev upokojencev naše občine. Zveza prav gotovo sodi med najbolj dejavne v Ljubljani, dejavnost starejših občanov je razmeroma pestra, pač v skladu z možnostmi. Nič manj zanimivi pa niso načrti naših upokojencev za prihodnje leto. V samo zvezo se povezuje 8 društev upokojencev, ki štejejo okrog 4000 članov. S takšnim številom članstva pa v občinski zvezi niso zadovoljni.

Glede na to, da je v občini Center prek 8000 upokojenih občanov, bo med glavnimi nalogami zveze društev upokojencev Centra pridobivanje novega članstva. V društvih si želijo več članov, še posebej tistih s krajšo pokojninsko dobo, torej mlajših upokojencev. Med osnovnimi nalogami, ki so jih starejši občani prevzeli nase, je prenašanje svojih dragocenih izkušenj iz minulega dela na mlajše. Starejši občani pa so izredno delavni tudi v krajevnih skupnostih, v tamkajšnjih družbenopolitičnih organizacijah. In resnici na ljubo bi lahko marsikatera krajevna skupnost kar zaprla svoja vrata, če ne bi bilo starejših občanov.

Tudi v prihodnjem letu bo zveza društev naših upokojencev posebno pozornost namenjala raznim športnim in rekreacijskim dejavnostim ter prirejanju izletov. To so dejavnosti, za katere pravijo, da so dodobra razvite. S tem pa niso in ne morejo biti zadovoljni. Poudarek bo zato še naprej na aktiviranju vsakega upokojenca, ki naj bi tudi po odhodu v pokoj ostal dejavni član naše družbe.

V mnogih večjih OZD delujejo klubi upokojenih članov kolektivov (tako, denimo, v Emoni, Ljubljanski banki in še kje), ki pa se vsaj v večini ne vključujejo v delovanje društev upokojencev po krajevnih skupnostih. Prav zato bodo v prihodnjem letu tekla prizadevanja tudi v tej smeri.

Pomemben del dejavnosti zveze društev upokojencev in samih društev pa bo tudi v prihodnjem letu skrb za socialni položaj upokojencev, saj problemov na tem področju ne manjka, še zlasti pri tistih, ki so se upokojili že pred več leti.

To pa je pravzaprav le delček iz bogate dejavnosti upokojencev. Tako v vsakdanjiku dokazujejo, da pokoj ne pomeni počitek in da lahko še naprej živijo ustvarjalno življenje. Njihov prispevek naši družbi pa je še kako koristen.

T. K.

Vabilo

V okviru javne razprave o OSNUTKU AMANDMAJEV K USTAVI SFRJ IN USTAVI SR SLOVENIJE bo v Krajevni skupnosti Gradišče govoril tovariš Stane Markič, član predsedstva SR Slovenije ter član republiške in zvezne ustavne komisije.

Predavanje bo v torek, dne 13. januarja 1981, ob 18. uri v šoli Majde Vrhovnik, Ljubljana, Gregorčičeva 16, drugo nadstropje.

VABLJENI!

OB OBISKU PREDSTAVNIKOV SKUPŠČINE IN DPO OBČINE CENTER IN ČLANA PREDSEDSTVA CK ZKS ROMANA ALBREHTA V ANGORI

Angora spet na zeleni veji

Neuspešno poslovanje je pred petimi leti v Angori »pridelalo« skoraj tri milijone izgube in tovarna je bila zrela za sanacijo. Razlogi, ki so kolektiv leta 1948 ustanovljene tovarne pripeljali tako daleč, so bili: zamujanje dobavnih rokov in s tem povezana slaba likvidnost, ki je onemogočala pravočasno nabavo repromaterialov, ter slabo proučevanje tržišča in s tem povezane napačne tržne odločitve. Leta 1975 se je Angora kot TOZD priključila delovni organizaciji Tekstil in s tem se je začelo uspešno obdobje sanacije, kar jim je uspevalo z ozko specializacijo dela, modernizacijo strojnega parka, ki ni starejši od sedmih let, z zmanjšanjem [illegible] iog gotovih izdelkov, sistematično obdelavo tržišča in še marsičem. Pri tem nikakor ne gre prezre[illegible] velike prizadevnosti delavcev Angore, ki jih je od 450 ostalo le 293, pri tem pa so to v glavnem delavci, ki združujejo delo v Angori že deset, dvajset in več let.

Tovarna je odplačala dolgove, razprodala nekurantno blago, dvignila dohodek in približala osebne dohodke zaposlenih ravni v drugih tovarnah iste stroke. Še veliko pa si bodo morali prizadevati za večjo akumulativnost in še povečati izvoz, ki znaša letos 50 milijonov deviznih dinarjev, načrtujejo pa 20% stopnjo rasti.

V prihodnje v Angori ne nameravajo količinsko povečevati proizvodnje; usmerjali se bodo predvsem k izdelavi modnih in kakovostnih izdelkov v majhnih serijah in poizkušali izkoristiti prednost, ki jo imajo kot manjša tovarna, saj so tako veliko bolj prilagodljivi zahtevam trga kot večje konkurentke.

V. K.

PREDLOG O NOVI ORGANIZACIJI TELESNE KULTURE V LJUBLJANI

Vrhunski in množični šport pod isto streho

V štirih letih po sprejetju portoroških dogovorov o organizaciji telesne kulture v Sloveniji je bila le-ta deležna mnogih kritik ter polemik. Ne le v širokem družbenem krogu, temveč tudi v sami telesni kulturi.

Pred kratkim so o problemih telesne kulture v občini, mestu in v republiki razpravljali telesnokulturni delavci naše občine. Njihovi kolegi iz Most so namreč predlagali novo organiziranost telesne kulture v Ljubljani. Te razprave skupno s predlogom stabilizacijskih prizadevanj v telesni kulturi sodijo v okvir priprav gradiv za javno razpravo o reorganizaciji telesne kulture. V prvi vrsti pa velja poudariti, da se morajo telesnokulturni delavci najprej med seboj dogovoriti in kritično oceniti svoje delovanje ter se nedvoumno opredeliti, ali so (ne le z besedami) za resnično spreminjanje obstoječega.

Bržkone ni potrebno izpostavljati pričakovanj delavcev v telesni kulturi, da bo morala javna razprava razrešiti osnovna nesoglasja in najti izhod iz že tolikokrat ugotovljenega spoznanja, da so usmeritve iz Portoroža ob organizacijsko sistemskih rešitvah, ki veljajo v Ljubljani, potrebne določenih sprememb.

Dasi je bilo slišati pripombo, da je najboljši zagovor uspešnosti sistema njegovo dosledno uvajanje v prakso, pa se doslej to v telesni kulturi ni primerilo. Slaba učinkovitost je prav v tem, da sistema ne uporabljamo, kar vedno znova ugotavljamo, pri tem pa valimo krivdo za neuspešnost na TKS, ZTKO, klube in društva, trenerje, področne zveze, strokovne službe in kdo bi vedel na koga še!

»Ugotavljamo,« je dejal eden izmed udeležencev razprave, »da ne moremo neprestano živeti neodvisno od možnosti, ki nikakor ne dohitevajo naših naraščajočih želja! To velja zlasti za vrhunski šport, ki ga s sredstvi preprosto ni moč nasiititi.«

Nekateri razpravljalci so se ogreli za pobudo o zmanjšanju števila prednostnih panog (v Ljubljani jih imamo 11), drugi so predlagali, naj se poostri kriterije za sprejem športne panoge v prioriteto, kar pri obstoječem položaju praktično pomeni tudi krčenje le-teh. Tudi ugotovitev, da ljubljanske področne strokovne zveze niso opravičile svoje ustanovitve niti obstoja, niso povsem nove. Razpravljalci so menili, da so se odtujile od osnovnih organizacij na eni ter od občinskih ZTKO na drugi strani, čeravno bi morale biti osnovne organizacije enakopraven sobesednik v področnih zvezah. V njih se namreč združuje vsa dejavnost telesne kulture – vrhunski in množični šport. V prihodnje bo potrebno osnovnim organizacijam dati polno veljavo, saj je praksa pokazala, da ne gre ločevati športne rekreacije in vrhunskega športa. Hkrati pa bo zopet zrasel občutek pripadnosti klubu, ki je sila pomemben kot kakovost na področju vzgoje in smo se mu odrekli tedaj, ko smo ločili športno rekreacijo in vrhunski šport.

Razpravljalci so poudarili še več kritičnih misli in nakazali rešitve. Zagotovo so s takšnim pristopom dokazali, da so sposobni spreminjati, dopolnjevati in iskati novih poti.

BRANE ŽUGELJ

Poklicni nogomet zunaj telesne kulture

Sila živahna razprava je potekala o poklicnem nogometu. Izoblikovalo se je enotno mnenje, da le-tega ne gre v bodoče gmotno podpirati iz združenih sredstev za telesno kulturo. Poklicni nogomet naj se samoupravno organizira, gmotno in vsebinsko ovrednoti svoj program in ga po načelu svobodne menjave dela ponudi združenemu delu. Če se uporabniki odločijo, da žele v Ljubljani poklicni nogomet ter da bodo zanj tudi združevali sredstva, vendar ločeno od prispevne stopnje za telesno kulturo, tedaj bo odpadel vsak dvom o upravičenosti obstoja poklicnega nogometa.

PISMO NAŠIH ZDOMCEV

Slovenija v Švici

Slovenski društvi SPD Triglav in SD Planika, ki že nekaj let uspešno sodelujeta z občinsko konferenco SZDL in sindikalnim svetom občine Ljubljana Center, sta tudi v letu 1980 zabeležili zavidljive rezultate.

S svojim pestrim programom pritegujeta obe društvi vedno večje število naših ljudi, ki so na začasnem delu v tej deželi, vrsta aktivnosti pa je namenjena tudi otrokom in mladini slovenskih dopolnilnih šol v Švici. Tako imajo otroci svojo vsakoletno prireditev »Otroci vabijo«, aktivno tekmujejo na Slovenskem veleslalomu in Veleslalomu prijateljstva, srečujemo jih na društvenih izletih in na tradicionalnem skupnem pikniku obeh društev v Tössu pri Winterthuru, nekatere pa celo na pohodih v švicarske in domače gore.

Seveda pa niso vse aktivnosti društev posvečene le najmlajšim, kajti delo se odvija pod geslom za vsakogar nekaj. Tako imajo kegljači in smučarji svoja društvena prvenstva, poleg tega pa prvi sodelujejo še v jugoslovanski medklubski kegljaški komisiji (JMKK), ki organizira tekmovanja ter turnirje v čast naših državnih praznikov, medtem ko so smučarji nadvse aktivni v Jugoslovanskem smučarskem pokalu v inozemstvu (JU-SKI), ki združuje številna društva v Švici z našimi društvi v sosednji Avstriji in Zvezni republiki Nemčiji.

Delo se razvija in tako pri Planiki razmišljajo o svojem časopisu, člani Triglava pa so dobili letos tudi društvene prostore, kjer se naši ljudje vsako soboto sestajajo, kramljajo, pojejo in poslušajo naše radijske oddaje in kjer pridno vadi mlada dramska sekcija, ki so jo ustanovili šele letos, pa je že nastopila na letošnjih proslavah. Ob smrti predsednika Tita sta obe društvi sklicali posebne komemorativne seje, eno od teh, pri Planiki v Winterthuru, pa je snemala tudi švicarska televizija.

Slovenska beseda in običaj živita v teh društvih polno življenje, slovensko pesem pa je že nekajkrat posredovala občina Ljubljana Center, ki je skupaj s številnimi organizacijami združenega dela v domovini omogočila gostovanja domačih ansamblov in slovenskih umetnikov.

Najlepše srečanje z umetniki iz domovine in nepozaben dogodek je bila skupna proslava dneva republike, kjer so naši ljudje iz vse Švice proslavljali ta največji praznik skupaj z Ladkom Koroščem, Sonjo Hočevarjevo, Rajkom Koritnikom in Silvestrom Mihelčičem. Zahvala za ta večer gre tudi tokrat vsem onim, ki so to gostovanje omogočili.

BREDA STEPIČ-CECHICH

DEJAVNOST KLUBOV OZN

Kaj pa varčevanje?

Ob dnevu človekovih pravic so člani mestnega centra in občinskih centrov klubov OZN v Ljubljani pripravili kulturno prireditev, ki naj bi opozorila na težak položaj velikega dela človeštva. V ta namen so najeli dvorano Mladinskega gledališča. Temu primerno je bila široko zastavljena propagandna akcija, saj so organizatorji razposlali kar štiristo vabil klubom OZN in osnovnim organizacijam ZSMS. Na prireditvi so pričakovali vsaj dvesto mladih, vendar so se ušteli. Dvorana je ostala skoraj prazna, saj je na ogled recitala prišlo le okoli petdeset gledalcev, večinoma klubovcev. Če seštejemo vse stroške, je organizatorja stal nastop skoraj petnajst tisočakov na vsakega gledalca. Take razsipnosti pa si v današnjem času vsestranskega varčevanja ne moremo več privoščiti. V bodoče bodo morali v organizaciji klubov OZN bolje preudariti, kam bodo vložili svoj denar, še posebno, ker to ni bila prva proslava, ki je izzvenela bolj ali manj v prazno. Zdaj je že jasno, da je organiziranje raznih oblik izobraževanja (predavanja, kviz tekmovanja, enodnevni seminarji, izdajanje študijskega gradiva itd.) tisto področje, ki daje večji učinek ob manjših vloženih sredstvih. Zato bo treba večje manifestativne akcije skrčiti na minimum in se osredotočiti na izobraževanje kadrov.

BRANE HUČ